

De politieke menschen trekken zich weinig aan van al onze klachten, hoe waar deze ook zijn. Wil men eenigen invloed uitoefenen, dan is het zaak, dat alle geneesheeren-ambtenaren zich nauw aaneensluiten ten einde gezamenlijk voor hun belangen op te komen. Daarom is het toe te juichen, dat de Maatschappij het initiatief nam voor een ambtenaren-organisatie. De gestichtsartsen ageeren reeds sinds twee jaren voor positieverbetering, doch wil men wat bereiken, dan moet er inniger contact komen tusschen alle groepen van ambtelijke geneesheeren. Het is daarom van belang, dat de ambtenaren-organisatie in de Maatschappij zal slagen: een opwekking om mee te werken zal overbodig zijn, indien men slechts wil bedenken, dat van 2700 geneesheeren 700 behooren tot hen, die hoogstens f 8000 verdienen, al wijden zij zich geheel aan hun taak, al doen zij den meest intensieven arbeid!

Santpoort, Februari 1921.

J. L. VAN LIER.

INSPUITINGEN TEGEN DIPHTHERIE.

Naar aanleiding van hetgeen DE HARTOGH zegt op bldz. 1167, zou ik willen opmerken, dat bij een ernstige ziekte als de diphtherie, het onthouden van een voordeel wel degelijk is gelijk te stellen aan het toebrengen van een nadeel. Zeker, de intraveneuse insputingen zullen, als niet altijd ongevaarlijk, tot bijzondere gevallen moeten beperkt blijven, maar de intramusculaire insputing is even ongevaarlijk als de onderhuidsche, de techniek eenvoudiger en de werking beter, omdat zij sneller is.

Amsterdam, 28 Februari 1921,

D. HERDERSCHÉE.

GENEESKUNDIGE GEDRAGSLEER.

In No. 8, I, 1921 van het *Tijdschrift* heeft w. J. ARENDS in zijn overigens goed bedoeld schrijven, ons als zijn overtuiging o. a. verkondigd, dat het spreekuur „vrij” behoort te zijn, maar niet dat van de specialisten. Dezen zouden ook op het spreekuur alleen mogen helpen op een briefje van den huisdokter, anders zondigen zij. Nu ontgaat mij, hoe men overigens moge denken over een vrije specialistenkeuze, ten eenenmale de logica, waarom het spreekuur van den huisdokter wel, dat van den specialist niet vrij mag zijn. Ik ben benieuwd, of het ARENDS of een ander zal gelukken dezen gedachtengang duidelijk te maken. Het zal toch niet een uitglijden van de pen zijn, zooals waarschijnlijk de „zuigelingen-bestrijding” op blz. 1005 van hetzelfde nummer is op te vatten.

Enschede, 28 Februari 1921.

J. A. DE VRIES REILINGH.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

Bescherming van het diploma voor ziekenverpleging.

Dezer dagen is verschenen de memorie van antwoord op het voorloopig verslag omtrent het wetsontwerp tot wettelijke bescherming van het diploma voor ziekenverpleging 1). Terwijl de memorie van toelichting bij het wetsontwerp slechts ondertekend was door den minister van arbeid, van wiens departement derhalve het ontwerp afkomstig was, is thans deze memorie van antwoord ondertekend èn door den minister van arbeid èn door den minister van binnenlandsche zaken. Eerstgenoemde geeft als grond voor die dubbele ondertekening op, dat dit ont-

1) Zie dit *Tijdschrift* 1920, II. bldz. 1470 (wetsontwerp) en bldz. 2606 (voorloopig verslag).